

פרשת בראשית

נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (א, כו)

בספרי המוסר הובא משל: אחד הצבאים היה רץ בסבכי היער, בחוסר זהירות, ונתקל בעצים מחמת הקרניים המסועפים שלו, שוב נחלץ ושוב רץ, ושוב נתקל, וכן כמה פעמים, הדבר הרגיז אותו, והחליט בדעתו כי למחר יבוא עם גרזן לכרות כל עצי היער. והנה למחרת פגשו חברו, מה לך עם הגרזן, ענה ואמר: אני כורת כל העצים כי הם מפריעים לי בכל פעם וכו'. ענהו חברו החכם ואמר לו, ידידי, אין הבעיה בעצים, הבעיה היא בך, תקצר את קרבותיך הארוכות, ותראה שעצי היער לא מפריעים לך. זה המשל.

והנמשל: אדם נולד עם מידות שאינן טובות, וכמ"ש הפסוק (איוב יא, יב) "עיר פרא אדם יולד", ולכן נולד האדם בלתי מהול, הכל כדי להורות "שאדם צריך תיקון", אין אדם מושלם, כך צורת הבריאה, יש מידת גאוה, קמצנות, שררה... אך עלינו מוטל לעמול ולתקן, 'אדם לעמל יולד', וכן כתיב (בראשית ב, טו): ויקח את האדם ויניחהו בגן עדן לעובדה ולשומרה. והבן. וכשאינן אדם עמל אזי נדמה לו: שאני טוב - והעולם רע.

אין לך אדם שאין לו הפרעות בחיים, הדבר מתחיל בתוך ביתו, ומסתיים בחוץ, כגון בעבודה, בכולל, עם חברים, עם שכנים וכו', אין כל הדעות שוות, אין פרצוף דומה לחברו, ואין כל הטבעים שווים, ובגין כך פורצות חילוקי דעות, מחלוקות, ואצל קטני השכל נמשך הדבר ומתארך ללא מרפא, ואדם חושב אני טוב, אין כמוני, ושאר האנשים לא טובים.

לדוגמא, מידת ה"הירות" היא כמעט בטבע אנוש, אינו סובל שיפגעו בו, וכאשר פוגעים בו, מיד באה התגובה במריבת ידים או בפתיחת פה ולשון וכו'. אכן שומה על כל אדם מבאי עולם, הן איש הן אשה, לעמול על מידת ה"ענוה" באופן היותר טוב שיוכל להיות. אך כיצד עושים זאת? אכן, רבותינו לימדונו "שבירת המידות", היפך מטבעך, פעם אחר פעם, זהו כמו "תרגילי אימון", למשל: אשתו עשתה דבר נגד רצונו (הצודק או שלא צודק), יכול הוא להשיב מלחמה שיערה, ומה עושה, שותק ולא מגיב, וכמו כן אם חברו עשה דבר כנגדו או אמר עליו דבר, ויש באפשרותו להכותו מנה אחת אפיים, ושותק, כל זה וכיוצ"ב, "מתרגל" את האדם לכפות מידותיו.

עוד עצה, להתייעץ עם קטנים ממנו, ועם מי שנדמה לו שאינו שווה, לדוגמא, אדם מתייעץ עם אשתו, וכמ"ש במציעא (נט.): "איתתך גוצא גחין ולחיש לה", נקטו דוגמא כזו, לרמוז "תכופך עצמך", אל תתנהג בהרמת ראש, וזאת למדנו ממה שנאמר בפרשת בראשית (א, כו) "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", ללמד שגדול יתייעץ עם הקטן, וקל וחומר שלא יגיב על כבודו, והשובר מידותיו, חיו חיים טובים!

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א